Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

18. emisija iz ciklusa „Vrijednosti Domovinskog rata“- gost pukovnik Marin Vlaović

Antun Brađašević · Thursday, October 6th, 2022

U slijedeće dvije emisije, dakle danas i za tjedan dana, gost nam je **Marin Vlaović** nekadašnji ratni zapovjednik 2. bojne 121. brigade HV. On je dragovoljac Domovinskog rata koji je doživo teško ranjavanje u prvim borbama na početku rata, no i poslije najtežih ozljeda vratio se u postrojbe i dao svoj doprinos i naknadnim operacijama do potpunog oslobađanja cjelokupnog hrvatskog terirorija. I prije osnivanja bojne sudjelovao je u prvim ratnim akcijama u Novom Varošu i drugim mjestima gdje je dolazilo do izravnog sukoba s neprijateljskim snagama srpskih paravojski i tadašnje tzv JNA. Za svoje velike zasluge u Domovinskom ratu odlikovan je najvišim vojnim i državnim priznanjima od predsjednika dr. Franje Tuđmana. Danas je najugledniji član UHBDR121,b.p.NG u funkciji dopredsjedika a i dalje pomaže nekadašnjim hrvatskim braniteljima. Revoltiran što svojedobno nije prihvaćen njegov prijedlog o promaknuću 103 pripadnika njegove postrojbe, odbio je primiti čin brigadira i ponosno nosi čin pukovnika. Gospodin Vlaović će u prvoj emisiji govoriti o ustroju prvih oružanih snaga na novogradiškom području te prvim akcijama i tadašnjem stanju na bojištu. U drugoj emisiji (za tjedan dana) nastavljamo s njegovim kazivanjem o pripremi za VRO Bljesak i drugim događajima sve do današnjih dana.

Ovu emisiju možete u bilo koje vrijeme preuzeti ili poslušati na LINKU

https://voca.ro/1fbzf9oBIXud

„Domoljubni radio” Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 121. brigade -pukovnije Nova Gradiška uspješno je aplicirao na natječaj Agencije za elektroničke medije RH, pa će kao i prošle godine u svom radijskom programu emitirati 20 radijskih emisija iz tematske cjeline: „Povijesno vjerodostojno vrednovanje Domovinskog rata”. Ciklus emisija nosi naziv „Vrijednosti Domovinskog rata” omogućila je potpora koja je ostvarena zahvaljujući sredstvima Fonda za poticanje pluralizama i raznovrsnosti u elektroničkim medijima. Kako bi emisije bile što više slušane, svaku od njih postavljamo i na linkove za slobodno preuzimanje nakon redovnog emitiranja.

Tako se one mogu slušati i preuzimati i izvan termina kada su u redovnom programu. Planirano je emitiranje emisija je inače jednom tjedno i to četvrtkom od 13 sati u programu „Domoljubnog radija”.

Antun Brađašević

INTERVIEW

BOJNIK MARIN VLAOVIĆ ZAPOVJEDNIK II BOJNE

Gospodine Vlaoviću, od prvih dana uključeni ste u domovinski rat za slobodnu Hrvatsku. Po vašem mišljenju - što je bilo presudno da su se u ono vrijeme početka rata - dobrovoljci ipak uspjeli nositi s nadmoćnijim neprijateljem?

Svi dotrci znamo, a pogotovo prvi hrvatski vojnici, kolike je bio izdah taj početak. Onim velike volje i želje da brzinom svoja državu, nismo imali niku ili vrlo, vrlo malo. Pored vrlo slabog i nesređenog naoružanja bio je prisutan i nedostatak stručnog kadra za vođenje oružane borbe. U takvim prilikama nekoć se dio odgovora. Dobrovoljci, žrtva i odbačenost u tom se momentu bili presudni.

Stvaranje Vaše bojne kao i cijele novogradiške brigade HV odvijalo se gotovo u hodu - usjedno s izvođenjem ratnih operacija. Koliko je to bilo poteškoća i kako ste ih rješavali?

Nije bilo vremena raditi drugačije. Druga bojna formirana je 16. 09. 1991. godine. I sam sjetim naoružanje druga govori da je to prakticno druga organizirana postrojba HV a naše opcine. Imajući u vidu tadašnju situaciju na fronti tj. stalnu četničko ofenzivu na čitavom novogradiškom bojištu, najveće problema bilo je s raspoređom postrojbi II bojne, prakticno od Save do Psunja. Vrlo teške je na tako širokom prostoru imati sve pod kontrolom. Stanje se bitno poboljšalo formiranjem 125. brigade HV i dolaskom gospodina brigadira Josipa Miškića. Izvršenje je odredeno programiranje naših snaga; svaka postrojba dobila je svoj sektor odgovornosti; poravilo se stanje s naoružanjem i opremom i rekao bih tada smo organizirali i provodili najprihvatljivije naše borbe s neprijateljem imajući u vidu sve specifičnosti terena i oružja s kojim raspolažemo. Uspostavljanjem i utvrđivanjem naših linija obrane koje su da odmah napomenem bile vrlo stabilne provodili smo ne neki moderan način ratovanja već vrlo prikladan i svrsishodan, s cim mi zadovoljni. Takve naše linije neprijatelj jako vrlo teško nadvladan u tehnici nikada vile nije prošao. Tada smo već mi bili ti koji smo počeli polako preuzimati inicijativu i vršiti odredena pomicanja naših snaga prema naprijed.

II bojna izrasla je u sprovnu jedinicu koja je i tijekom rata izvodila složene ratne zadatke. Što je bitno reći kada se radi o borcima - nedostaju kojima je dosta onih koji su od prvih dana dobrovoljno uključeni u obranu Hrvatske.

Već sam rekao da su postrojbe druge bojne zaključivale na financijsko novogradiškom ratištu od Save do Psunja. Vodeći borbe na Goricama, D.Bogičevcima, Dragaliću, Mahićima, G.Bogičevcima, C.Šagovini borci II bojne sjećali su dragocjena iskustva, koja će se potvrditi kasnije na sjevernom ratištu naše općine. C. Šagovina je na neki način ponela zaštitni znak ove bojne. Upravo iz ovog sela tj. domicilog dijela II bojna izvodila je i svoje najuspješnije akcije. Uz nesebičnu pomoć susjednih koji su u jeku najtežih borbi ostali u svom selu i aktivno sudjelovali u njegovoj obrani. Mnogi sastavi grupe mladića "Šagovačkih izvidača" koji su bili u sastavu i strukturi ove jedinice.

Nakon odbijanja snažnog neprijateljskog napada na C.Šagovinu 18.10.1991. godine na dan sv. Luke počinje praktično pomicanje linije bojne prema naprijed. Razbijanjem jedne četničke diversantske grupe u neposrednoj blizini C.Šagovine te zarobljavanjem 6 četnika koji su ubrzani iz Mašćare Šagovine, tijekom mjeseca prosinca počinje pripremna za napad na dvjeročvršnja "Dvrbe" zaspade koji su svakodnevno napadirani i terorizirana naseljeni pored susjednih sela i sama Nova Gradiška. Moram reći ništa rada da je ubrzo Druga bojna u ovoj vrlo neplodnoj akciji veliki. Zajedno s grupom hrabrih boraca iz Zagreba prvi su ušli a to svakako činjenično uporište. Bilo je u toj akciji još poteških zada brigade koje su vrlo uspješno obavile ovoj zadatak i bez njih ne bi ostvarili zamišljeno, a bilo je i onih koji su da tako kažem potpuno zakazali. Moram napomenuti i vrlo aktivne učešće i veliki doprinos II bojne u dalnjem napredovanju naših snaga te oslobadanja sela Šeriće. Ilovci sve postrojbe su vrlo uspješno na napredovanju dijela fronte naše općine sve do pred Novu Gradišku. Zadaji su se povukli s tih položaja, ovaj već nam sama poznatog plana UNPROFORa. Moram ovdje istaći i jednu važnu posebnost druge bojne. Među 26 poginulih i 82 ranjena borca su i dva pripadnika zapovjedništva, jedan zamjenik zapovjednika, a i zadnji zapovjednici su također nastradali na bojištu. Među ranjenicima je i nekoliko komandira satnija, vodova i odjeljenja. Zbog čega je ostvarilo toliko zapovjednika, mislim nije teško zaključiti.

Sada u vrijeme kada UNPROFOR preuzima odgovornost - dio vojnika se demobilizira. Kako je stanje u vašoj bojni i da li će ova demobilizacija utjecati na bojnu spremnost Vaše jedinice?

U ovoj fazi demobilizacije druga bojna demobilizirala je više od polovice svoga petnestijaca. U svemu ovome vodilo se računa da bojna spremnost ne bude bitno narušena. Izvršene su odredene organizacijske promjene na nivou brigade te mislim pobojšan sustav pozivanja, tako da ova postrojba u vrlo kratkom roku može ponovo biti u punom sastavu spremna za izvršenje postavljenih zadataka.

SAMO ZA POTPUNO SLOBODNU "LIJEPU NAŠU"

Vaše viđenje situacije sada kad je dio naše općine i domovine pod kontrolom UNPROFOR-a. Da li su plave kacige po Vama adekvatno rješenje za područja koja su privremeno okupirana?

Da li su prave rješenje, još je rano govoriti. Međutim, ovo što su donad uradili nije ni približno ono što smo od njih očekivali. Mislim otvoreno reći da su svojim dosadašnjim ponašanjem izneviorili naša očekivanja. Ako ovako nastavi ne može se reći, da su oni nekakvo adekvatno rješenje. Njihov je zadatak, da u prvom redu onemoguće povratak naših ljudina u svoja popaljena i uništena sela, i janđe im sigurnost. Dosada to nisu učinili, rekao bih čak da rade upravo suprotno. Svima mora biti jasno da ni hrvatski vojnici ne možemo i nećemo tolerirati nikakvu četničku vlast u našoj općini. Ako smoge UNPROFOR-a nisu u stanju s poraznosti izvršiti svoju zadaću mi ćemo morati uraditi ono što od nas očekuje napašeni narod.

Danas smo, sigurno, u stanju u vrlo kratkom vremenu oslobodit svako dio naše općine i formirati svoju vlast.

Vi ste i ranije bili prilično šutnik. Pa Vama, kako će teći ovaj započeti proces demobilizacije i da li će Novoj Gradiški kao značajnom strateškom mjestu ipak ostati adekvatna jedinica Hrvatske vojske?

Ići će sigurno određenih problema jer vrednujući situaciji kad su svi privremeni objekti u našoj općini praktično razoreni bit će teško osigurati zapošljenje za sve naše demobilizirane vojnike. Ima kod nas dosta negativnih pojava, a nekim poduzećima prije se radna snaga rezerbi oni koji su na razne načine izbjegli ovaj rat. To stvara veliko nezadovoljstvo među našim vojnicima i to potpuno opravdano. Dalje, nerazumni zahtjevi povratnika s bojišta, da mjesto za svoja bivša radna mjesta vrše kjerbečke svjetnja. Ima još mnogo toga, to smatram da će organi vlasti morati puno više pažnje posvetiti tim ljudima kako bi se što prije vratili normalnom životu.

Što se tiče ovog dragog dijela prijatja našim da Nova Gradiška s okolicom za njen strateški značaj mora zadržati jedan dio postrojbi HV. Veoma duga granica prema Bosni i vrlo osjetljiven sjeverni dio općine to nalažjevaju.

Vaše poruke borcima na bojištu i onima zagradanima?

Prije same poruke moram još nešto reći što mene kao hrvatskog vojnika veoma pogada, a sve je više prisutno kod pojedinih naših građana. Kako smo početkom ovog rata bili radio prisutni s svim našim napetima tako smo sada od nekih tražitaca kao nešto neprotrebno. Rekao bih kao neki izrot. Mi smo svjesni da kod jednog manjeg dijela naših vojnika ima pojava koje bud nisu svojstvene vojnicima, ali unajoli u vidu ove krez što su ti ljudi profili tijekom ovog prljavog rata, nadam da za zadalji borcu nemo tolerancije. Zbog toga moja poruka svim građanima bila bi. Kaj još nije gotov. Ovo je vaša vojska. Pomozite im da najednačke kao prije godinu dana oslobodimo "Ljepu našu".

Novinar
Miroslav Kovačević

4

92 7 6

INTERVIEW

BOJNIK MARIN VLAOVIĆ ZAPOVJEDNIK II BOJNE

Gospodine Vlaoviću, od prvih dana uključeni ste u domovinski rat za slobodnu Hrvatsku. Po vašem mišljenju - što je bilo presudno da su se u ono vrijeme početka rata - dobrovoljci ipak uspješno nosili s nadmoćnijim neprijateljem?

Svi dobro znamo, a pogotovu prvi hrvatski vojnici, koliko je bio težak taj početak. Osim velike volje i želje da branimo svoju državu, nismo imali ništa ili vrlo, vrlo malo. Pored vrlo slabog i neadekvatnog naoružanja bio je prisutan i nedostatak stručnog kadra za vođenje oružane borbe. U vašem pitanju nalazi se dio odgovora. Dobrovoljci, želja i odlučnost u tom su momentu bili presudni.

Stvaranje Vaše bojne kao i cijele novogradiške brigade HV odvijalo se gotovo u hodu - zajedno s izvođenjem ratnih operacija. Koliko je tu bilo poteškoća i kako ste ih rješavali?

Nije bilo vremena raditi drugačije. Druga bojna formirana je 16. 09. 1991. godine. I sam njezin naziv, druga bojna govori da je to praktično druga organizirana postrojba HV u našoj općini. Imajući u vidu tadašnju situaciju na fronti: tj. stalnu četničku ofenzivu na čitavom novogradiškom bojištu, najviše problema bilo je s rasporedom postrojbi II bojne, praktično od Save do Psunja. Vrlo teško je na tako širokom prostoru imati sve pod kontrolom. Stanje se bitno poboljšalo formiranjem 121. brigade HV i dolaskom gospodina brigadira - Josipa Mikšića. Izvršeno je određeno pregrupiranje naših snaga; svaka postrojba dobila je svoj sektor odgovornosti; popravilo se stanje s naoružanjem i opremom i rekao bih tada smo organizirali i provodili najprikladniji način borbe s neprijateljem imajući u vidu sve specifičnosti terena i oružja s kojim raspolažemo. Uspostavljanjem i utvrđivanjem naših linija obrane koje su da odmah napomenem bile vrlo elastične provodili smo ne neki moderan način ratovanja već vrlo prikladan i svrsishodan, u onom trenutku. Takve naše linije neprijatelj iako veoma nadmočan u tehnici nikada više nije probio. Tada smo već mi bili ti koji smo počeli polako preuzimati inicijativu i vršiti određena pomicanja naših snaga prema naprijed.

II bojna izrasla je u spremnu jedinicu koja je i tijekom rata izvodila složene ratne zadatke. Što je bitno reći kada se radi o borcima - među kojima je dosta onih koji su od prvih dana dobrovoljno uključeni u obranu Hrvatske.

Već sam rekao da su postrojbe druge bojne sudjelovale na čitavom novogradiškom ratištu od Save do Psunja. Vodeći borbe na Goricama, D.Bogićevcuma, Dragaliću, Medarima, G.Bogićevcima, C.Šagovini borci II bojne stjecali su dragocjena iskustva, koja će se potvrditi kasnije na sjevernom ratištu naše općine. C. Šagovina je na neki način postala zaštitni znak ove bojne. Upravo iz onog sela tj. šumskog dijela II bojna izvodila je i svoje najuspješnije akcije. Uz nesebičnu pomoć mještana koji su u jeku najžešćih borbi ostali u svom selu i aktivno sudjelovali u njegovoj obrani. Moram istači grupu mladića "Šagovačkih izviđača" koji su tada u listopadu i studenom ulazeći duboko u neprijateljski raspored izvodili diverzantske akcije i postali strah i trepet za četnike i njihove ideologe. Nakon odbijanja snažnog neprijateljskog napada na C.Šagovinu 18.10.1991. godine na dan sv. Luke počinje praktično pomicanje linije fronte prema naprijed. Razbijanjem jedne četničke diverzantske grupe u neposrednoj blizini C.Šagovine te zarobljavanjem 6 četnika koji su ubačeni iz Mašićke Šagovine, tijekom mjeseca prosinca počinje priprema za napad na dojučerašnje "Dobre" susjede koji su svakodnevno topništvom i tenkovima razarali pored susjednih sela i samu Novu Gradišku. Moram reći istine radi da je učešće Druge bojne u ovoj vrlo uspješnoj akciji veliki. Zajedno s grupom hrabrih boraca iz Zagreba prvi su ušli u to oružano četničko uporište. Bilo je u toj akciji još postrojbi naše brigade koje su vrlo uspješno obavile svoj zadatak i bez njih ne bi ostvarili zamišljeno, a bilo je i onih koji su da tako kažem potpuno zakazali. Moram napomenuti i vrlo aktivno učešće i veliki doprinos II bojne u daljnjem napredovanju naših snaga te oslobađanju sela Širinci. Borci ove postrojbe su vrlo uspješno na najsturenijem dijelu fronte naše općine ostali punih šest mjeseci. Zadnji su se povukli s tih položaja, zbog već nam svima poznatog plana UNPROFOR-a. Moram ovdje istaći i jednu tužnu posebnost druge bojne. Među 26 poginulih i 82 ranjena borca su i dva poginula zapovjednika, jedan zamjenik zapovjednika, a i sadašnji zapovjednici su također nastradali na bojištu. Među ranjenicima je i nekoliko komandira satnija, rodova i odjeljenja. Zbog čega je stradalo toliko zapovjednika, mislim nije teško zaključiti.

Sada u vrijeme kada UNPROFOR preuzima odgovornost - dio vojnika se demobilizira. Kako je stanje u vašoj bojnoj i da li ova demobilizacija utječe na bojnu spremnost Vaše jedinice?

U ovoj fazi demobilizacije druga bojna demobilizirala je više od polovice svoga potencijala. U svemu ovome vodilo se računa da bojna spremnost ne bude bitno narušena. Izvršene su određene organizacijske promjene na nivou brigade te znatno poboljšan sustav poziranja, tako da ova postrojba u vrlo kratkom roku može ponovo biti u punom sastavu spremna za izvršenje postavljenih zadataka.

SAMO ZA POTPUNO SLOBODNU "LIJEPU NAŠU"

Vaše viđenje situacije sada kad je dio naše općine i domovine pod kontrolom UNPROFOR-a. Da li su plave kacige po Vama adekvatno rješenje za područja koja su privremeno okupirana?

Da li su pravo rješenje, još je rano govoriti. Međutim, ovo što su dosad uradili nije ni približno ono što smo od njih očekivali. Moram otvoreno reći da su svojim dosadašnjim ponašanjem iznevjerili naša očekivanja. Ako ovako nastave ne može se je reći, da su oni nekakvo adekvatno rješenje. Njihov je zadatak, da u prvom redu omoguće povratak našim ljudima u svoja popaljena i uništena sela, i jamče im sigurnost. Dosada to nisu učinili, rekao bih čak da rade upravo suprotno. Svima mora biti jasno da mi hrvatski vojnici ne možemo i nećemo tolerirati nikakvu četničku vlast u našoj općini. Ako snage UNPROFOR-a nisu u stanju u potpunosti ispuniti svoju zadaću mi ćemo morati uraditi ono što od nas očekuje napaćeni narod.

Danas smo, sigurno, u stanju u vrlo kratkom vremenu osloboditi svaki dio naše općine i formirati svoju vlast.

Vi ste i ranije bili pričuvni časnik. Po Vama, kako će teći ovaj započeti proces demobilizacije i da li će Novoj Gradiški kao značajnom strateškom mjestu ipak ostati adekvatna jedinica Hrvatske vojske?

Bit će sigurno određenih problema jer u sadašnjoj situaciji kad su svi privredni objekti u našoj općini praktično razoreni bit će teško osigurati zaposljenje za sve naše demobilizirane vojnike. Ima kod nas dosta negativnih pojava, u nekim poduzećima gdje su radna mjesta zauzeli oni koji su na razne načine izbjegli ovaj rat. To stvara veliko nezadovoljstvo među našim vojnicima i to potpuno opravdano. Dalje, nerazumni zahtjevi povratnicima s bojišta, da moraju za svoja bivša radna mjesta vaditi liječnička uvjerenja. Ima još mnogo toga, te smatram da će organi vlasti morati puno više pažnje posvetiti tim ljudima kako bi se što prije vratili normalnom životu.

Što se tiče ovog drugog dijela pitanja mislim da Nova Gradiška s obzirom na njen strateški značaj mora zadržati jedan dio postrojbi HV. Veoma duga granica prema Bosni i vrlo nesiguran sjeverni dio općine to zahtijevaju.

Vaša poruka borcima na bojištu i našim sugrađanima?

Prije same poruke moram još nešto reći što mene kao hrvatskog vojnika veoma pogađa, a sve je više prisutno kod pojedinih naših građana. Kako smo početkom ovog rata bili rado primani u svim našim mjestima tako smo sada od nekih tretirani kao nešto nepotrebno. Rekao bih kao neki teret. Mi smo svjesni da kod jednog manjeg dijela naših vojnika ima pojava koje baš nisu svojstvene vojnicima, ali imajući u vidu sve kroz što su ti ljudi prošli tijekom ovog prljavog rata, mislim da su zaslužili barem malo tolerancije. Zbog toga moja poruka našim građanima bila bi: Rat još nije gotov. Ovo je vaša vojska. Pomozite im da zajednički kao prije godinu dana oslobodimo "Lijepu našu".

Novinar:
Miroslav Kovačević

4

This entry was posted on Thursday, October 6th, 2022 at 10:12 am and is filed under Aktualno, Branitelji You can follow any responses to this entry through the Comments (RSS) feed. Responses are currently closed, but you can trackback from your own site.